

Ο συν. **Σίμος Κεδίκογλου**, κρίθηκε με **ψήφους 4 έναντι 1 πειθαρχικά ελεγκτέος**, για αντισυναδελφική και αντιδεοντολογική (αντισυνδικαλιστική) συμπεριφορά, κατ' εξακολούθηση.

Ποινή:

Με **ψήφους 4 έναντι 1** επιβλήθηκε η **οριστική διαγραφή** από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ. Η μειοψηφία πρότεινε την προσωρινή διαγραφή ενός μηνός.

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών συνήλθε σήμερα Δευτέρα, 29 Ιουλίου 2013 υπό την προεδρία του τακτικού μέλους συν. Γιώργου Μέρμηγκα, λόγω απουσίας του προέδρου συν. Περικλή Κοροβέση και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Ιωάννη Αποστολόπουλου και Μανώλη Καραμπατσάκη, των αναπληρωματικών μελών συν. Άρη Καρρέρ και Γιώργου Γκιώνη, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της από 13.06.13 αυτεπάγγελτης πειθαρχικής δίωξης του Συμβουλίου κατά του **κ. Σίμου Κεδίκογλου**.

Το Συμβούλιο έχει την προβλεπόμενη από το άρθρο 18 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Π.Σ. απαρτία, καθώς είναι η δεύτερη κατά σειρά συνεδρίαση για το σκοπό αυτό, αφού στην προηγούμενη από 26.07.13 συνεδρίαση, δεν υπήρχε η προβλεπόμενη απαρτία.

Το ΠΠΣ, ύστερα από αίτημά τους, εξαίρεσε ομόφωνα από την παρούσα υπόθεση τα αναπληρωματικά μέλη του ΠΠΣ, συν. Εύα Νικολαΐδου και Κατερίνα Φρύσσα, σύμφωνα με το άρθρο 18 του Καταστατικού, το άρθρο 52, παρ. στ' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και το άρθρο 15 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων, επειδή ήσαν εργαζόμενες στην ΕΡΤ.

Το ΠΠΣ, στην 93 η συνεδρίασή του (13.06.13), αποφάσισε την άσκηση πειθαρχικής δίωξης με το εξής κατηγορητήριο:

«Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, αφού έλαβε υπόψη:

α) Την από 11.06.13 ανακοίνωση-καταγγελία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ.

β) Τις σχετικές καταγγελίες υπ' αριθμ. πρωτ. 1323/12.06.13 και 1324/12.06.13 αντίστοιχα των συν. Μιμής Τουφεξή και Κώστα Μπετινάκη.

γ) Τα σχετικά δημοσιεύματα

Ασκει αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη κατά του συν. Συμεών Κεδίκογλου, κυβερνητικού εκπροσώπου, αναπληρωτή υπουργού, υπεύθυνου για θέματα ΜΜΕ, με το ακόλουθο κατηγορητήριο:

Το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ, πολλές φορές είχε κατά το παρελθόν καταγγείλει τα αρνητικά φαινόμενα στην ΕΡΤ ΑΕ. Ενδεικτικά σημειώνουμε την υπ' αριθμ. πρωτ. 189/2011 σχετική ανακοίνωση του ΕΟΔ, το οποίο καταγγέλει με απόλυτο τρόπο τα ακόλουθα:

«Είναι δυστυχώς κοινή πεποιθήση ότι στο χώρο της κρατικής ραδιοτηλεόρασης επικρατούν φαινόμενα παρανομίας, ευνοιοκρατίας και διαφθοράς, με στόχο το απροστάτευτο δημόσιο χρήμα. Οι παρανομίες στην οικονομική διαχείριση για την οποία πολλοί ιθύνοντες κατηγορούνται για κακουργηματικές πράξεις, οι αποκαλύψεις για εξωφρενικές αμοιβές εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ και άλλα ανάλογα, έχουν προκαλέσει την έντονη αγανάκτηση του κοινωνικού συνόλου, που με τις εισφορές του καλύπτει τις δαπάνες λειτουργίας της ΕΡΤ.

Πέραν αυτών και μάλιστα σε μία περίοδο που η ανεργία στον κλάδο μας, και όχι μόνο, παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, η ΕΡΤ και οι αρμόδιοι πολιτικοί-διοικητικοί παράγοντες εξακολουθούν να παραβιάζουν προκλητικά τον Νόμο, που απαγορεύει την πολυθεσία στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Έτσι, δεν εκδηλώνουν την παραμικρή αντίδραση, όπως έχουν υποχρέωση, όταν πολλοί είναι εκείνοι που έχουν δύο, τρεις ή και περισσότερες θέσεις στο δημόσιο, ενώ άλλοι, χωρίς δουλειά, αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης.

Η αργομισθία είναι ένα άλλο προκλητικό φαινόμενο, που συνεχίζεται με την ανοχή, αν όχι

ενθάρρυνση των αρμοδίων, καθώς το οικονομικό κόστος επιρρίπτεται και αυτό στο κοινωνικό σύνολο. Σχετική καταγγελία έχει γίνει και από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ, αλλά η συγκάλυψη και εδώ είναι ο κανόνας. Το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας υπενθυμίζει στους συναδέλφους, τις ρητές διατάξεις του Καταστατικού, που θεωρούν την αργομισθία βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα.

Το «ψυγείο» είναι ένα άλλο αποκρουστικό φαινόμενο, με «αναγκαστική» αργομισθία για όσους για οποιοδήποτε λόγο δεν είναι επιθυμητές οι υπηρεσίες τους.

Δυστυχώς όμως η έλλειψη συγκεκριμένης αντίδρασης από τους θιγόμενους, αφήνει πολλά περιθώρια εντυπώσεων ότι η κατάσταση αυτή έχει και την παθητική αποδοχή. Για τούτο κάθε δημοσιογράφος που αντιμετωπίζει άρνηση αποδοχής των υπηρεσιών του θα πρέπει να προβαίνει σε σχετική καταγγελία στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ ή τα Πειθαρχικά Συμβούλια, ώστε να επιλαμβάνονται.

Το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας υπογραμμίζει επιπλέον και τις ευθύνες των συναδέλφων διευθυντικών στελεχών για την εξάλειψη των αρνητικών αυτών φαινομένων και άλλων ανάλογων, ώστε να μην διασύρεται ο κλάδος και να μην προκαλείται η εύλογη αγανάκτηση της κοινωνίας».

Τις θέσεις αυτές του ΕΟΔ, ο κ. Κεδίκογλου προφανώς ε γνώριζε, καθώς οι σχετικές ανακοινώσεις δημοσιεύονται και στις εφημερίδες και αναρτώνται στην ιστοσελίδα της ΕΣΗΕΑ, την οποία όφειλε να παρακολουθεί ως μέλος της.

Ο κ. Κεδίκογλου, ανέλαβε πριν ένα χρόνο τη θέση του κυβερνητικού εκπροσώπου, αναπληρωτή υπουργού, υπεύθυνου για θέματα ΜΜΕ.

Δυστυχώς, όμως, εκώφευσε, αποφεύγοντας τις αναγκαίες παρεμβάσεις για περιορισμό αν όχι εξάλειψη των αρνητικών φαινομένων που καταγγέλονταν από το Όργανο Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ, κάτι που ήταν και καθήκον του από την κυβερνητική θέση που κατείχε. Αντίθετα, όπως καταγγέλεται, θεώρησε ευκαιρία για διορισμούς «από το παράθυρο» φιλικών του ατόμων, αλλά και συγγενών, κουμπάρων, φίλων και πολιτικών στελεχών, που προωθούνταν και από άλλους κυβερνητικούς παράγοντες.

Αφού λοιπόν αυτή ήταν η αρνητική πρακτική του, ανακοίνωσε αιφνίδια το κλείσιμο της ΕΡΤ και τις απολύσεις όλων των εργαζομένων.

Η απόφαση αυτή, χωρίς τον ελάχιστο σεβασμό προς την ιστορία του κρατικού ραδιοτηλεοπτικού φορέα και τον ευρύτερο ρόλο του, προκάλεσε τεράστιες αντιδράσεις και έντονες επικρίσεις στην Ελλάδα, αλλά και στον απόδημο ελληνισμό, ακόμη και σε διεθνείς οργανώσεις και ξένους πολιτικούς παράγοντες. Πέρα από την απροκάλυπτη κοινωνική βαναυσότητα σε βάρος των απολυομένων.

Ο κ. Κεδίκογλου, προκειμένου να αντιμετωπίσει τις έντονες αυτές αντιδράσεις και τις μεγάλες κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας, επιδόθηκε σε μια άνευ προηγούμενου κατασυκοφάντηση του συνόλου των δημοσιογράφων της ΕΡΤ, αλλά και ευρύτερα όλων των εργαζομένων. Έτσι, αντί να περιοριστεί στα αρνητικά φαινόμενα, που συνεχώς κατήγγελε η ΕΣΗΕΑ, απαξίωσε το σύνολο του προσωπικού, ώστε να παραπληροφορήσει τον κόσμο ότι επικρατούσε μια γενικευμένη κατάσταση διαφθοράς στην οποία όλοι οι εργαζόμενοι μετείχαν. Και προφανώς εξαγιάζοντας τους κατά καιρούς φορείς της εξουσίας, όπως και τον εαυτό του, καθώς όλα τα αρνητικά φαινόμενα άνωθεν είχαν την δρομολόγησή τους, και δεν άγγιζαν την συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων, που είχαν μόνο τις αμοιβές που προβλέπονταν από τις Συλλογικές Συμβάσεις ή και χαμηλότερες.

Ειδικότερα, στην από 12.06.13 συνέντευξή του στους ανταποκριτές ξένου Τύπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «...απεργούσαν οι δημοσιογράφοι γιατί τους είχαμε κάνει ειδικό μισθολόγιο, το οποίο τους καθιστούσε τους πλέον προνομιούχους του ελληνικού δημοσίου...». Ο ισχυρισμός αυτός είναι παντελώς ψευδής και συκοφαντικός, καθώς απευθύνεται στο σύνολο των εκεί εργαζομένων συναδέλφων.

Όπως προαναφέρθηκε, η ίδια η ΕΣΗΕΑ είχε με τα θεσμοθετημένα όργανά της επανειλημμένα

καταγγείλει με απόλυτο τρόπο, τα αρνητικά φαινόμενα αμοιβών εκατοντάδων χιλιάδων ετησίως, διπλοθεσιτών στο δημόσιο, κατά παράβαση του Νόμου και πολλά άλλα, που αφορούσαν δημοσιογράφους όπως και άλλους εργαζόμενους. Όπως και είχε επισημάνει τις χαμηλές αμοιβές για την μεγάλη πλειοψηφία, την καταστρατήγηση της εργατικής νομοθεσίας με τα γνωστά μπλοκάκια και άλλα φαινόμενα, που συμπιέζαν με κάθε τρόπο τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων.

Ο κ. Κεδίκογλου επιλέγοντας την πολιτική του ιδιότητα, παρέμεινε παράλληλα και μέλος της ΕΣΗΕΑ. Ως εκ τούτου, είναι αυτονόητο ότι οφείλει να σέβεται το Καταστατικό και τον Κώδικα Δεοντολογίας.

Δυστυχώς, με τις ως άνω ενέργειές του, παραβίασε σωρεία σχετικών διατάξεων:

α) Το άρθρο 7, παρ. 1, εδ. α' του Καταστατικού, που επιβάλλει στα μέλη της ΕΣΗΕΑ «...να τηρούν την επαγγελματική αλληλεγγύη και να δείχνουν διαγωγή, συμπεριφορά και ήθος ανάλογες με το λειτούργημα που ασκούν.

β) Το άρθρο 7, παρ. 1, εδ. δ' του Καταστατικού, που επιβάλλει στα μέλη της Ένωσης «...να υπερασπίζονται συναδέλφους τους που συκοφαντούνται...».

γ) Το άρθρο 1 του Κώδικα Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ, που υπογραμμίζει την υποχρέωση κάθε δημοσιογράφου:

α' «Να θεωρεί πρώτιστο καθήκον του προς την κοινωνία και τον εαυτό του τη δημοσιοποίηση όλης της αλήθειας».

β' «Να θεωρεί προσβολή για την κοινωνία και πράξη μειωτική για τον εαυτό του τη διαστρέβλωση, την απόκρυψη, την αλλοίωση ή την πλαστογράφηση των πραγματικών περιστατικών».

δ' «Να μεταδίδει την πληροφορία και την είδηση ανεπηρέαστα από τις προσωπικές πολιτικές, κοινωνικές, θρησκευτικές, φυλετικές και πολιτισμικές απόψεις ή πεποιθήσεις του».

δ) Το άρθρο 6, εδ. α' του Κώδικα Δεοντολογίας, που θεωρεί υποχρέωση του δημοσιογράφου: « Να σέβεται την προσωπικότητα των συναδέλφων του. Να μην εκτοξεύει εναντίον τους ασύστατες κατηγορίες ...».

Πέραν αυτών, ο κ. Κεδίκογλου επανειλημμένα έχει κατά το παρελθόν προβεί σε απαράδεκτες απαξιωτικές δηλώσεις για την νόμιμη Διοίκηση της ΕΣΗΕΑ και της ΠΟΕΣΥ. Χαρακτηριστική είναι η από 20.02.13 δήλωσή του, στην οποία χαρακτηρίζει ως «φερέφωνα» την συνδικαλιστική ηγεσία των δημοσιογράφων και ότι έφτασε «στα έσχατα όρια ανυποληψίας». Και οι δηλώσεις του αυτές γίνονται με παραγνώριση των όσων επιτάσσουν τα ήδη μνημονευθέντα άρθρα του Καταστατικού και του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας, τα οποία κατ' εξακολούθηση παραβιάζει».

Η από 11.06.13 ανακοίνωση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ, μεταξύ άλλων, τονίζει:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ, που συνεδρίασε στις εγκαταστάσεις της ΕΡΤ, καταδικάζει απερίφραστα το «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» της Κυβέρνησης, η οποία, με δηλώσεις του κ. Κεδίκογλου που θυμίζουν Χούντα, ανακοίνωσε το πρωτοφανές για δημοκρατική χώρα «κλείσιμο» της Δημόσιας Ραδιοτηλεόρασης.

- *Δηλώνει ότι δεν θα επιτρέψει να «κλείσει» η Δημόσια Ραδιοτηλεόραση και θα χρησιμοποιήσει κάθε πολιτικό, συνδικαλιστικό και νομικό μέσο για να βάλει φραγμό στην ασυδοσία της Κυβέρνησης, που με φασιστικό τρόπο επιχειρεί να ελέγξει την ενημέρωση του ελληνικού λαού.*
- *Καλεί σε αγώνα όλους τους συναδέλφους της ΕΡΤ και κηρύσσει όλο τον Κλάδο σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.*
- *Καλεί όλους τους συναδέλφους να στηρίζουν τους εργαζόμενους στην ΕΡΤ, οργανώνοντας νυχθημερόν ομάδες περιφρούρησης.*
- *Απευθύνει έκκληση στους εργαζόμενους όλης της χώρας να αντιδράσουν στο ξεπούλημα του δημόσιου αγαθού της ενημέρωσης και να συμπαρασταθούν στον αγώνα των 2.656 εργαζομένων στην ΕΡΤ.*

- Καλεί όλα τα κόμματα να πάρουν θέση χωρίς περιστροφές. Τώρα κρίνονται όλοι.
- Τέλος, καλεί τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο Σ. Κεδίκογλου να παραδώσει τη δημοσιογραφική του ταυτότητα και να παραιτηθεί από μέλος της ΕΣΗΕΑ, άλλως το Δ.Σ. θα προχωρήσει στη διαδικασία διαγραφής του από το Σωματείο μας...».

Στην από 12.06.13 καταγγελία της, η **συν. Μιμή Τουφεξή**, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Ως δημοσιογράφος και μέλος της ΕΣΗΕΑ, καταγγέλω τον κ. Κεδίκογλου γιατί συμμετείχε, ανακοίνωσε και συναίνεσε στην απόλυση εκατοντάδων συναδέλφων της Δημόσιας Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης, που αποφασίστηκε από την κυβέρνηση που υπηρετεί, κατά τρόπο απόλυτα άδικο και πραξικοπηματικό, αδιαφορώντας για την ανεργία και την οδύνη στην οποία οδηγεί συνειδητά τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Επιπλέον τον καταγγέλω διότι κατασκευοφάντησε τους εργαζόμενους δημοσιογράφους της ΕΡΤ, αλλά και τους υπόλοιπους εργαζόμενους, με γενικεύσεις, αποδίδοντας σ' αυτούς σπατάλες και διασπάθιση των χρημάτων του ελληνικού λαού...

Καταγγέλω, επίσης, τον κ. Κεδίκογλου ότι παραπλάνησε τόσο τους συναδέλφους του της ΕΡΤ, όσο και τον ελληνικό λαό, όταν μέχρι και πριν λίγες ημέρες, διέψευδε ότι υπάρχει θέμα κλεισίματος της ΕΡΤ, (οι σχετικές δηλώσεις έχουν καταγραφεί και αποτυπωθεί σε όλα τα Μέσα), ενώ τόσο ο ίδιος όσο και οι συνεργάτες του στην κυβέρνηση, απεργάζονταν τη διάλυση της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, παραδίδοντας το αγαθό της πληροφόρησης μόνο στον ιδιωτικό τομέα...».

Στην από 12.06.13 καταγγελία του, ο **συν. Κώστας Μπετινάκης**, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Με δεδομένο ότι μέχρι στιγμής, δεν έχει παραδώσει την δημοσιογραφική του ταυτότητα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σίμος Κεδίκογλου και δεν έχει παραιτηθεί από επαγγελματίας δημοσιογράφος, ΤΟΝ ΠΑΡΑΠΕΜΠΩ με το ερώτημα της οριστικής διαγραφής, στο Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ.

Επειδή

- Τον θεωρώ από τους κύριους υπαίτιους της απόλυσης ΟΛΩΝ των συναδέλφων και των εργαζόμενων στην ΕΡΤ
- Υπεύθυνο για την προσπάθεια χειραγώγησης της Ενημέρωσης...».

Το ΠΠΣ, κάλεσε αυτεπαγγέλτως μάρτυρες για την υπόθεση:

Ο **συν. Κώστας Μπετινάκης**, πρώην γενικός γραμματέας της ΕΣΗΕΑ, κατέθεσε, μεταξύ άλλων:

«Έχω διατελέσει γενικός γραμματέας της ΕΣΗΕΑ και θεωρώ ότι ο Σίμος Κεδίκογλου, με τη στάση του και τις πράξεις του, έχει παραβιάσει το Προοίμιο και το άρθρο 7 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, καθώς και τις Αρχές Δεοντολογίας του Δημοσιογραφικού Επαγγέλματος...

Επειδή έχω υπηρετήσει στην ΕΡΤ, τόσο στο ειδησεογραφικό τμήμα της ραδιοφωνίας (Πρώτο Πρόγραμμα), καθώς και στην τηλεόραση (ΕΤ1 και ΝΕΤ), πολλές δεκαετίες, αισθάνομαι ότι η στάση και το λεγόμενο διάγγελμά του, έθιξε την αξιοπρέπεια και τη δημοσιογραφική υπόσταση όλων των συναδέλφων, που υπηρετούσαν ως εκείνη τη στιγμή στην ΕΡΤ...

...Ουδέποτε οι συνάδελφοι της ΕΡΤ, υπήρξαν αυτό που λέγεται υψηλόμισθοι, πλην ειδικών περιπτώσεων. Οι ειδικές αυτές περιπτώσεις ήταν τα συμβόλαια των εκλεκτών των κυβερνήσεων, στους οποίους ανατίθενταν ειδικές εκπομπές. Όπως αναφέρω στο σχετικό 1, σελίδα 2, η κα. Σαλαγκούδη, για την εκπομπή «136» ως ΠΕΘ.

Το ΕΟΔ της ΕΣΗΕΑ, έχει καταδικάσει τις διάφορες σκανδαλώδεις αμοιβές. ... πολλά αρνητικά φαινόμενα της ΕΡΤ (όπως διπλοθεσίες, αργομισθίες κλπ)».

Ο **συν. Γιώργος Φιλιππάκης**, πρώην μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Έχω διατελέσει μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ. Έχω εργαστεί στο ραδιόφωνο της ΕΡΤ από το 1982 έως το 2008...

...Για τις αμοιβές των εργαζομένων, στην συντριπτική τους πλειοψηφία ήταν με συμβάσεις τρίμηνες, εξάμηνες ή ετήσιες (ΔΠΥ). Υπήρχαν ορισμένοι συνάδελφοι αορίστου χρόνου, οι οποίοι αμείβονταν και αυτοί με ελάχιστα ποσά, δεδομένου ότι οι ΣΣΕ της ΕΡΤ, ήταν πολύ χαμηλότερες των συμβάσεων της ΕΣΗΕΑ με τις εφημερίδες και τους ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς.

Ειδικότερα, όσοι εργάζονταν με «μπλοκάκι» -ανάμεσα στους οποίους και εγώ, για 14 χρόνια-, δεν υπήρχε επίδομα Χριστουγέννων, Πάσχα και θέρους, ενώ στην ουσία ήμασταν κανονικά σε σχέση εργασίας. Συνεπώς, για όλους αυτούς τους συναδέλφους, δεν ευσταθεί η καταγγελία του κ. Κεδίκογλου για υπέρογκες αμοιβές.

Ειδικότερα αναφέρω ότι σε όλη τη διάρκεια της εργασίας μου στην ΕΡΤ, συμμετείχα σε περισσότερες από 35 αποστολές σε εμπόλεμες ζώνες, συμπεριλαμβανομένου και στα γεγονότα στην Ταϊλάνδη (τσουνάμι), δεν εισέπραξα ποτέ μου δεκάρα τσακιστή.

Εκτός των χαμηλόμισθων, υπήρχαν συνάδελφοι υψηλόμισθοι, τους οποίους διορίζε η εκάστοτε κυβέρνηση ή η εκάστοτε δικομματικές ή τριτοκομματικές κυβερνήσεις τους διορίζαν με κομματικά κριτήρια, κάτι που λογικά πρέπει να γνωρίζει και ο κ. Κεδίκογλου. Στοιχείο που αποδεικνύει αφενός την πελατειακή σχέση, αλλά και την ρουσφετολογική τακτική των κυβερνήσεων.

Πολλά αρνητικά φαινόμενα, που και ο ίδιος γνωρίζω είχαν στηλιτευτεί επανειλημμένα από το ΕΟΔ της ΕΣΗΕΑ. Μισθοί εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ ετησίως, διπλοθεσίτες, αργομισθίες κλπ. Έχω ακούσει στη διάρκεια των γενικών συνελεύσεων των εργαζομένων της ΕΡΤ, ότι και η κυβέρνηση της οποίας κυβερνητικός εκπρόσωπος είναι και τώρα ο κ. Κεδίκογλου, είχε προχωρήσει σε ανάλογους διορισμούς. Σαν μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, είχαμε εικόνα για τη συνέχιση των εκφυλιστικών αυτών φαινομένων.

Η κοινωνική αντίδραση που προκλήθηκε από το κλείσιμο της κρατικής ραδιοτηλεόρασης, ήταν τεράστια από το σύνολο των πολιτών, που ανήκει σε όλους τους ιδεολογικούς χώρους. Ειδικότερα, αναφέρω την καταδίκη της Ελλάδας από την EBU, που είναι η Πανευρωπαϊκή Ομοσπονδία των κρατικών ραδιοτηλεοράσεων, μέλος της οποίας ήταν και η ΕΡΤ. Ειδικότερα σας αναφέρω ότι ήταν τεράστιο πλήγμα το κλείσιμο της ΕΡΤ για τους κατοίκους των νησιών του Αιγαίου, οι οποίοι παρακολουθούσαν αποκλειστικά και μόνο τα τρία κρατικά κανάλια, ενώ τώρα παρακολουθούν αναγκαστικά τα τούρκικα.

...Ο κ. Κεδίκογλου είχε κάθε δυνατότητα να αρνηθεί το κλείσιμο της ΕΡΤ, υποβάλλοντας ευθέως την παραίτησή του, με δεδομένη την ιδιότητά του ως μέλος της ΕΣΗΕΑ.

...Ο κ. Κεδίκογλου ανέχθηκε τα παραπάνω εκφυλιστικά φαινόμενα, διορίζοντας περισσότερους συμβούλους, από ότι παρέλαβε, σύμφωνα πάντα με τις καταγγελίες που ακούγονταν στις γενικές συνελεύσεις των εργαζομένων.

...Δεν είναι δικαιολογημένο το κλείσιμο της ΕΡΤ. Αποτελεί αυθαίρετη πράξη της κυβέρνησης...

...Δεν γνωρίζω αν είναι ο ίδιος που έδωσε προφορικά ή έγγραφα εντολή για να πέσει μαύρο στην ΕΡΤ, αλλά θεωρώ ότι αφενός από το διάγγελμα που διάβασε στις 11.06.13, είχε συμμετοχή στη λήψη της τελικής απόφασης.

...Ο κ. Κεδίκογλου, σαν κυβερνητικός εκπρόσωπος, θεωρώ ότι ξεπούλησε τους συναδέλφους του, κυρίως με την ΚΥΑ. Οι δε ενέργειές του απέναντι στη συνδικαλιστική ηγεσία της ΕΣΗΕΑ και της ΠΟΕΣΥ, ήταν απαράδεκτες».

Ο συν. Δημήτρης Τσαλαπάτης, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ και πρώην πρόεδρος της ΠΟΕΣΥ, μεταξύ άλλων, κατέθεσε:

«Είμαι μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ και με την ιδιότητα αυτή, συμμετείχα και στις διαπραγματεύσεις που αφορούν την ΣΣΕ-ΕΡΤ. Επίσης, με την ιδιότητα, κατά την περίοδο μέχρι το 2008, του προέδρου της ΠΟΕΣΥ και σε συνεργασία με άλλους συναδέλφους προέδρους... είχαμε πάρει μέρος στη διαδικασία

αποκατάστασης της εργασιακής σχέσης όλων των συναδέλφων δημοσιογράφων συμβασιούχων της ΕΡΤ, που για χρόνια κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, που με την ένταξή τους στα κλιμάκια της ΣΣΕ με βάση την προϋπηρεσία τους.

Αυτό σημαίνει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων δημοσιογράφων, ακολουθούσε και ακολουθεί, όσα προβλέπουν οι ΣΣΕ...

Αυτά τα οποία ανακάλυψε όψιμα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Σίμος Κεδίκογλου, κατασυκοφαντώντας τους συναδέλφους στην ΕΡΤ, προκειμένου να δικαιολογήσει την κυβερνητική εκτροπή στη δημόσια τηλεόραση, αφορούν προφανώς προσωπικές του εμπειρίες, ρουσφέτια στα οποία και αυτός επεδόθη με πάθος, όπως και οι προκάτοχοί του, του ίδιου ή και άλλων πολιτικών χώρων, που προηγήθηκαν στο συγκεκριμένο πολιτικό πόστο.

Είναι γνωστό ότι στην «Πρώτη Γραμμή» την προηγούμενη τετραετία, οι δυο σταρ, όλως ενδεικτικά, απολάμβαναν από μηνιαίες αποδοχές, σύμφωνα με τα στοιχεία των ασφαλιστικών ταμείων, 32.000 ευρώ το μήνα, έκαστος, ενώ την ίδια ώρα η πληθώρα των συναδέλφων που εργάζονταν στην ίδια εκπομπή, αμειβόταν με μισθούς της ΣΣΕ κατά 30 φορές χαμηλότερους και οι νεότεροι με πολύ χαμηλότερη.

Οι τοποθετήσεις αυτές είχαν γίνει από προκάτοχο προφανώς του κ. Κεδίκογλου, του ίδιου πολιτικού χώρου, μόνο που τα θυμήθηκε τώρα για να κατασυκοφαντήσει το σύνολο των εργαζομένων στη δημόσια τηλεόραση.

Πέρα από την επιλεκτική μνήμη του, ο συγκεκριμένος κυβερνητικός εκπρόσωπος, προφανώς «ξέχασε» το πλήθος των ημετέρων του, μερικούς από τους οποίους βάφτισε δημοσιογράφους και οι οποίοι κατά περίεργο τρόπο κατάγονται από την Εύβοια, την προσωπική εκλογική του περιφέρεια και οι οποίοι αμειβόμενοι ως δήθεν δημοσιογράφοι ΠΕΘ (προσωπικό ειδικών θέσεων), ματαιώς αναζητούντο στην ΕΡΤ τον τελευταίο ενάμιση χρόνο.

Ο σχεδιασμός, όμως, για την κατάλυση-κατάργηση της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, ξεκινάει ένα χρόνο νωρίτερα με τροπολογία που κατέθεσε στη Βουλή, με στόχο αφενός την απόλυση του γενικού διευθυντού του ΑΠΕ Ηλία Μάτσικα, αλλά ταυτοχρόνως τη δημιουργία ενός άλλου φορέα στον οποίο θα συνυπήρχαν στην ουσία η ΕΡΤ και το ΑΠΕ...

Η αποκαλυπτική αρθρογραφία για το θέμα, εξανάγκασε το συγκεκριμένο κυβερνητικό εκπρόσωπο, να αποσύρει την τροπολογία.

Το δεύτερο τμήμα του σχεδίου ήταν η απολύτως παράνομη υπογραφή και εφαρμογή κοινής υπουργικής απόφασης, με την ανοχή αν όχι και συμμετοχή ορισμένων επίορκων συνδικαλιστών στην ΕΡΤ, στο ΑΠΕ και όχι μόνο, με την οποία καταργούνται οι ΣΣΕ και μειώνονται μέχρι και 41% οι μισθοί των συναδέλφων...

Από όσο γνωρίζουμε, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος την περίοδο που απασχολείτο με τη δημοσιογραφία, εργαζόταν στην ΕΡΤ η οποία, όπως και άλλους συναδέλφους, μετεκπαίδευσε στο εξωτερικό. Από το βιογραφικό του κ. Κεδίκογλου, προκύπτει ότι η περίοδος της μετεκπαίδευσής του, έγινε και σε μεγάλα τηλεοπτικά δίκτυα της Αμερικής, πχ. CNN. Με την επιστροφή του, όμως, η εμπειρία αυτή δεν φαίνεται να αξιοποιήθηκε στην ΕΡΤ ΑΕ, παρά τα προβλεπόμενα από τον Κανονισμό της ΕΡΤ, επειδή όπως και ο ίδιος αναφέρει, την περίοδο εκείνη, αποχώρησε από την ΕΡΤ για να απασχοληθεί σε ιδιωτικό τηλεοπτικό δίκτυο...

Επιπροσθέτως, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και μέλος της ΕΣΗΕΑ, με την ιδιότητα του δημοσιογράφου, την ώρα που οι συνάδελφοί μας στην ΕΡΤ και όλος ο κλάδος με απόφαση των Ενώσεων Συντακτών απεργούσαν, εκείνος οργάνωσε συνέντευξη Τύπου και με δηλώσεις επεδόθη στην κατασυκοφάντηση και της απεργίας και των αιτημάτων του κλάδου και των εργαζομένων στην ΕΡΤ.

...Σύμφωνα με το Σύνταγμα, η δημοσιογραφική ιδιότητα, είναι προϋπόθεση της ανεξαρτησίας και της αυτονομίας. Ως εκ τούτου, οι συνάδελφοι που εργάζονται στο δημόσιο δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι...

...Είναι βέβαιο ότι παραπληροφόρουσε, γενικεύοντας με αυτόν τον τρόπο, επιδιώκοντας να παρουσιάσει όλους τους συναδέλφους υπόλογους, προκειμένου να εξυπηρετήσει την κυβερνητική πολιτική...».

Ο μάρτυρας του εγκαλουμένου, **καθηγητής κ. Φίλιππος Σπυρόπουλος**, κατέθεσε, μεταξύ άλλων:

«Είμαι καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου στη Νομική Αθηνών και δικηγόρος.

Επί των πραγματικών περιστατικών που αναφέρονται στο κατηγορητήριο, δεν θα καταθέσω, διότι δεν τα αμφισβητώ. Θα καταθέσω τη νομική μου άποψη, κατά βάση για τις δυο δηλώσεις του κ. Κεδίκογλου...

Ο κ. Κεδίκογλου, εξέφρασε πολιτικό λόγο, ο οποίος δεν μπορεί να είναι έκφραση όλης της αλήθειας. Όλη η αλήθεια συντίθεται από τις διαφορετικές πολιτικές απόψεις. Ο κ. Κεδίκογλου, ως υφυπουργός και βουλευτής, δεν μπορεί να επιδεικνύει αλληλεγγύη σε κανέναν κλάδο επαγγελματικό, ούτε καν στον κλάδο, από τον οποίο προέρχεται. Οφείλει να ασκεί πολιτική, ανάλογα με τις απόψεις του με γνώμονα το γενικό συμφέρον...

Παρά του ότι η υπουργική του ιδιότητα τον ταυτίζει με το κράτος –είναι δηλαδή υψηλόβαθμο κρατικό όργανο–, εντούτοις δεν παύει να είναι και φορέας ελευθερίας του λόγου. Ο λόγος, όσο οξύς και αν είναι, δεν επιτρέπεται να τιμωρείται.

Επί των διατάξεων, που ενδεχομένως να εφαρμοστούν στην παρούσα πειθαρχική διαδικασία, αναφέρθηκα ήδη στην επαγγελματική αλληλεγγύη και στη δημοσιοποίηση όλης της αλήθειας. Για τις λοιπές διατάξεις, η εντύπωσή μου είναι ότι οι γενικές πολιτικές δηλώσεις του κ. Κεδίκογλου, που ως πολιτικές ενέχουν πάντοτε υπερβολή, δεν ενέχουν ούτε μείωση ή συκοφάντηση συναδέλφων του δημοσιογράφων, διότι δεν είναι προσωπικές και ότι οι δηλώσεις του αυτές δεν συνιστούν μετάδοση πληροφορίας ή είδησης, αλλά την πληροφορία και την είδηση καθ' αυτών.

Για την ουσία του ζητήματος, του κλεισίματος δηλαδή της ΕΡΤ, θέλω να υπογραμμίσω ότι αυτονοήτως υπήρξε τεράστια πολιτική έρις στην χώρα. Ο κ. Κεδίκογλου τάχθηκε σαφώς με το μέρος της μιας παράταξης, όπως όφειλε αφού το πίστευε. Ουδετερότητα ή ήπια στάση δεν θα ήταν δυνατόν να κρατήσει, λόγω της μεγάλης έριδος...

...Είναι δήλωση υπερβολική ως πολιτική δήλωση, αλλά μη στρεφόμενου κατά συγκεκριμένου προσώπου δεν θεωρώ ότι είναι συκοφαντική ή μειωτική. Από ό,τι μου είπε ο κ. Κεδίκογλου, πέραν των αλλαγών στο ΔΣ της ΕΡΤ, με την αντικατάσταση δυο ή τριών προσώπων, δεν διόρισε φίλους, συγγενείς ή κουμπάρους.

Αυτοί που κατηγορούνται ως υψηλόμισθοι, αργόμισθοι, διπλοθεσίτες κλπ, προφανώς διορίζονταν από τους πολιτικούς, μέσω του ΔΣ της ΕΡΤ.

...Ο πολιτικός λόγος είναι λόγος που δεν χρειάζεται πάντοτε αποδείξεις. Ενέχει και αυθαιρεσία...

...Δεν εκφράστηκε ως δημοσιογράφος, εκφράστηκε ως πολιτικός. Η υπερβολή είναι ότι δεν διεχώρησε τους αργόμισθους, διπλοθεσίτες, προνομιούχους και υψηλοαμειβόμενους κλπ, από τους λοιπούς εργαζόμενους της ΕΡΤ. Κατά τούτο, είναι υπερβολή. Οξύτητα έχει η δήλωση περί φερεφώνων και εσχάτων ορίων ανυποληψίας, αλλά τόσο η υπερβολή, όσο και η οξύτητα, εμπεριέχονται στην ελευθερία του λόγου...».

Ο δεύτερος μάρτυρας του εγκαλουμένου, σκηνοθέτης και πρώην μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΡΤ, **κ. Χάρης Παπαδόπουλος**, μεταξύ άλλων, είπε:

«Είμαι σκηνοθέτης και πρώην μέλος του ΔΣ της ΕΡΤ και πρόεδρος των Ελλήνων Σκηνοθετών επί δεκατρία χρόνια.

Θεωρώ ότι είναι θεωρητικό το σκεπτικό της δίωξης, γενικόλογο και δεν βλέπω ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ του δημοσιογράφου-υπουργού και του Εποπτικού Οργάνου Δεοντολογίας, που έχει εκδώσει την ανακοίνωση. Δεν βλέπω καμία αντιδικία. Πράγματα που λέτε εσείς (το ΕΟΔ), τα ίδια λέει και ο ίδιος ο κ. Κεδίκογλου.

Σημειώνω ότι στην ανακοίνωση του ΕΟΔ, υπογραμμίζονται και οι ευθύνες των συναδέλφων-διευθυντικών στελεχών, για τα αρνητικά φαινόμενα στη δημόσια τηλεόραση, το ίδιο επισημαίνει και ο ίδιος. Και κάθε φορά μιλά για κάποιους δημοσιογράφους, ποτέ δεν μιλάει για το σύνολο...

Το ΕΟΔ το 2011, πολύ εύστοχα κατήγγειλε «φαινόμενα παρανομίας, τεχνοκρατίας, διαφθοράς, αποκαλύψεις για αμοιβές εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ» κ.ά. Οι παρανομίες στην οικονομική διαχείριση για την οποία πολλοί ιθύνοντες κατηγορούνται για κακουργηματικές πράξεις, για αποκαλύψεις για εξωφρενικές αμοιβές εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ και άλλα ανάλογα. Αυτό το κείμενο, λειτούργησε ως αυτοεκπληρούμενη προφητεία και αυτό το είδαμε στην πράξη και με το παραπάνω.

Ο κ. Κεδίκογλου, διάβασε μια ανακοίνωση για το κλείσιμο της ΕΡΤ, ως κυβερνητικός εκπρόσωπος... Δεν πιστεύω ότι πρέπει να διωχθεί ένας άνθρωπος που διαβάζει μια ανακοίνωση...

...Δεν ήταν το σύνολο των δημοσιογράφων των εργαζομένων προβληματικοί. Το σύνολο των δημοσιογράφων ήταν σοβαροί στη δουλειά τους.

Εδώ υπάρχει ένα θέμα, ζητούσε η πολιτική ηγεσία, μέσω του Διεθνούς Συμβούλου, να ξεκαθαρίσει το τοπίο, απομακρυνόμενοι κάποιοι επίορκοι, αυτοί που είχαν δεύτερη δουλειά, κάποιοι που απουσίαζαν και δεν πήγαιναν ποτέ στην ΕΡΤ, αυτοί που έβγαιναν στη σύνταξη και η συνδικαλιστική ηγεσία, αρνήθηκε να φύγει έστω και ένας. Και αυτή η προσπάθεια έγινε πάρα πολλές φορές. Και μιλάω για την ΠΟΣΠΕΡΤ, όχι για την ΕΣΗΕΑ.

Όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο ανακοίνωσε το κλείσιμο της ΕΡΤ, πιστεύω ότι δεν ήταν σύμφωνος με το κλείσιμο...

Έχω ακούσει, όπως με ρωτάτε, τον όρο “golden boys”, που είχε την έννοια ότι ορισμένοι στο δημόσιο τομέα, αμειβόντουσαν με πολλά χρήματα. Στην ΕΡΤ, υπήρχε αυτό το φαινόμενο, αλλά τελευταία είχε περιοριστεί. Υπήρχαν ακόμη φαινόμενα αργομισθίας, διπλοθεσίας και το λεγόμενο «ψυγείο». Για όλα αυτά τα φαινόμενα καταρχήν έχει ευθύνη η εκάστοτε Διοίκηση.

Προφανώς οι πολιτικοί προϊστάμενοι, όπως με ρωτάτε, δεν έχουν λόγο στη Διοίκηση, με τη στενή έννοια, αλλά μπορούν να παρεμβαίνουν, να ελέγχουν και να δρουν...

Στα αρνητικά φαινόμενα που υπήρχαν, γίνονταν προσπάθειες από τη Διοίκηση για την αντιμετώπισή τους, αλλά βρήκαμε πάντα δυσκολία από τη συνδικαλιστική ηγεσία.

Υπήρχε μια μεγάλη ευαισθησία του υπουργού πάνω στους δημοσιογράφους, λόγω και της ιδιότητάς του... και τους εξείρεσε από το ενιαίο μισθολόγιο... Οι συμβασιούχοι πληρώνονταν με μισθό, όπως και οι αορίστου χρόνου. Η γενικότερή μου εικόνα ήταν ότι οι μισθοί ήταν πολύ χαμηλοί για τους δημοσιογράφους.

...Ως πρόεδρος των Ελλήνων Σκηνοθετών, είμαι αντίθετος στο κλείσιμο της ΕΡΤ και το έχω εκφράσει δημοσίως. Θέλω να επισημάνω εδώ ότι τεράστια ευθύνη για το κλείσιμο της ΕΡΤ, έχει η ΠΟΣΠΕΡΤ, η οποία είχε σε όλα τα Όργανα αποφάσεων εκπροσώπους, στο ΔΣ, στην Επιτροπή Προμηθειών, στην Επιτροπή Κοστολογίου και σε άλλα πολλά...».

Στο απολογητικό υπόμνημα που απέστειλε προς το ΠΠΣ, ο εγκαλούμενος **κ. Σίμος Κεδίκογλου**, ανέφερε:

«...1. Το ΠΠΣ, κατά παράβαση κάθε στοιχειώδους κανόνα σεβασμού των δικαιωμάτων, τήρησης αμερόληπτης και δίκαιης διαδικασίας για τον διωκόμενο, με παραπέμπει ενώπιον του με ένα κατηγορητήριο έμπλεο μεροληπτικότητας, αοριστίας, συκοφαντικό και ψευδές...»

Κατ' αποκλεισμό εμού και των συνηγόρων μου, το ΠΠΣ εξέτασε όλους τους μάρτυρες. ...Αντιγράφο από τις σελ. 39 και 40 της 3ης έκδοσης του πονήματος «Ο Συνήγορος» του Γεωργίου-Αλέξανδρου Μαγκάκη: «... Ο Μεσαίωνας και η περίοδος της Απολυταρχίας υπήρξαν για τη δικηγορία και γενικότερα για τη δικαιοσύνη κυριολεκτικά σκοτεινή εποχή...»

Η έγερση της κατηγορίας ήταν δημόσια υπόθεση και γινόταν αυτεπάγγελτα από τον λεγόμενο

«εξεταστή δικαστή», πολλές φορές με Βάση μυστικές καταδύσεις. Ο δικαστής αυτός ήταν στη συνέχεια εκείνος που ερευνούσε τη Βασιμότητα της κατηγορίας (αυτή που ο ίδιος είχε εγείρει), ήταν δηλαδή, εκτός από κατηγορός, και ανακριτής, αλλά στη συνέχεια και κριτής της όλης υπόθεσης ...

Κορύφωση και φριχτή επιδείνωση αυτού του συστήματος αποτέλεσε η «Ιερή Εξέταση»...»...

3. Δυστυχώς, όσο κι αν το επιθυμώ, δεν δικαιούμαι να παραβλέψω το ενδεχόμενο το ΠΠΣ να κρίνει νόμιμες και έγκυρες τις σε βάρος μου δίωξη και διαδικασία, κατά μείζονα λόγο, δεδομένου ότι το ίδιο είναι που άσκησε την εν λόγω δίωξη και κατευθύνει την εν λόγω διαδικασία...

...Συγκεκριμένα, η κατηγορία μου προσάπτει, πρώτα-πρώτα, ότι ενώ «προφανώς» ... γνώριζα τις θέσεις του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, δεν κατόρθωσα εντός έτους να περιορίσω, αν όχι να εξαλείψω, τα αρνητικά φαινόμενα στην ΕΡΤ που κατήγγειλε το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ. Αυτά, όμως, δεν απαγορεύονται από καμία από τις αντιγραφόμενες στην κατηγορία διατάξεις...

Εν συνεχεία, σίγουρα όχι σε μια επίδειξη ... ευφράδειας, αντικειμενικής και ψύχραιμης θεώρησης των πραγμάτων, η κατηγορία μου προσάπτει ότι «... όπως καταγγέλλεται, θεώρησε ευκαιρία για διορισμούς «από το παράθυρο» φιλικών του ατόμων, αλλά και συγγενών, κουμπάρων, φίλων και πολιτικών στελεχών...»...

«Καταγγελίες», χωρίς -επιμελέστατα- να παρατίθεται ούτε ποιους φέρομαι να διόρισα «από το παράθυρο», ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΕΝΑΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ! Και ούτε καν έναν συγκεκριμένο δεν ανέφερε κανένας μάρτυρας! Επομένως, πρόκειται για ακραία αοριστία της κατηγορίας, που δεν θεραπεύθηκε (έστω απαραδέκτως) κατά τη διαδικασία. Συνεπώς, η κατηγορία, η σε βάρος μου δίωξη και η όλη διαδικασία είναι άκυρες. Εκτός, βεβαίως, κι αν ήθελε γίνει δεκτό ότι το ΠΠΣ δικαιούται να διατυπώνει, να κρίνει και να δέχεται επιμελώς αόριστες κατηγορίες, τεχνική που, ως γνωστόν, τελειοποίησε ο σταλινικός εγκληματίας, Andrei Vyshinsky .

Εν συνεχεία, η κατηγορία μου αποδίδει το κλείσιμο της ΕΡΤ και τις εντεύθεν απολύσεις δημοσιογράφων. Όμως, ούτε έκλεισα την ΕΡΤ, ούτε απέλυσα δημοσιογράφους. Αντιθέτως, η λύση του νομικού προσώπου της ΕΡΤ ΑΕ, αλλά και των συμβάσεων εργασίας του προσωπικού του (δεν μεσολάβησε καμία απόλυση κατά την έννοια του νόμου) έλαβε χώρα με Νόμο που ψήφισε το Ελληνικό Κοινοβούλιο (άρθρο 14B Ν. 3429/2005, όπως προστέθηκε με το άρθρο 66 Ν. 4022/2011 και συμπληρώθηκε με την ΠΝΠ της 10.06.13, την οποία υπέγραψε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου)...

Επιπροσθέτως, κατηγορούμαι ότι κατασκευοφάντησα το σύνολο των δημοσιογράφων της ΕΡΤ και απαξίωσα το σύνολο του προσωπικού της. Όμως, η κατηγορία παραθέτει αποκλειστικά και μόνο μία περικοπή δήλωσής μου, συγκεκριμένα ότι «... απεργούσαν οι δημοσιογράφοι γιατί τους είχαμε κάνει ειδικό μισθολόγιο, το οποίο τους καθιστούσε τους πλέον προνομιούχους του ελληνικού δημοσίου ...». Η δήλωση αυτή, καταρχήν, δεν αναφέρει το παραμικρό για το προσωπικό της ΕΡΤ, πλην δημοσιογράφων...

Όμως, το χειρότερο είναι ότι η κατηγορία δεν παραθέτει τις αμοιβές των δημοσιογράφων συγκριτικώς προς αυτές του ειδικού μισθολογίου, έτσι ώστε να προκύψει αν οι δημοσιογράφοι ήμασταν ο πλέον προνομιούχος κλάδος που μισθοδοτούταν με χρήματα του Έλληνα φορολογουμένου...

Τέλος, κατηγορούμαι ότι παραβίασα τον Κώδικα Δεοντολογίας και το Καταστατικό της ΕΣΗΕΑ, επειδή εξέφρασα δυσμενή γνώμη για τη συνδικαλιστική ηγεσία του κλάδου. Η κατηγορία αυτή, πέραν από νομικώς και πειθαρχικώς παντελώς ανεπείρηστη, είναι ανάξια δημοσιογράφου. Όχι, όμως, όταν απευθύνεται εναντίον του, αλλά όταν εκπορεύεται απ' αυτόν. Διότι, πράγματι, είναι ανάξιος να αποκαλείται δημοσιογράφος, αλλά ακόμη και ελεύθερος δημοκράτης, όποιος σκέφθηκε να χρησιμοποιήσει την απειλή της διακοπής της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, που φέρεται να συνεπάγεται η διαγραφή από την ΕΣΗΕΑ, προκειμένου να εκβιάσει δημοσιογράφο, βουλευτή και υπουργό να μην εκφράζει τη γνώμη του, μόνο και μόνο επειδή ήταν δυσμενής για τη συνδικαλιστική

ηγεσία της ΕΣΗΕΑ...

...Κανένας μη συνδικαλιστής δημοσιογράφος δεν κατέθεσε ότι θεώρησε πως αναφέρθηκα σε ΟΛΟΥΣ τους δημοσιογράφους, όταν ουδέποτε χρησιμοποίησα αυτή τη λέξη, αντιθέτως, όπως βεβαιώθηκε από μάρτυρα, ξεκαθάρισα ότι πλήθος άξιοι άνθρωποι εργάζονταν στην ΕΡΤ.

...Είναι σαφές ότι ο κ. Φιλιππάκης βεβαίωσε αποκλειστικώς ότι διάβασα μια ανακοίνωση της κυβέρνησης, πράγμα που, βεβαίως, δεν μπορεί να απαγορεύεται από καμία διάταξη. Κατά συνέπεια, με βάση την κατάθεση Φιλιππάκη, η απαλλαγή μου επιβάλλεται.

Ο κ. Μπετινάκης, καταθέτει κι αυτός γνώμες και απόψεις του και μου προσάπτει αποκλειστικώς την κυβερνητική ανακοίνωση...

Ο κ. Τσαλαπάτης, παραδέχεται ότι η ΕΡΤ έβριθε ρουσφετιών, τα οποία με κατηγορεί ότι ανακάλυψα όψιμα, πράγμα άσχετο προς την κρινόμενη υπόθεση. Στη συνέχεια, παραπονείται για τις υπέρογκες αμοιβές δύο σταρ, τις οποίες λάμβαναν όταν εγώ δεν είχα καμία σχέση με την ΕΡΤ, όπως ο ίδιος παραδέχεται, πράγμα, όμως, επίσης άσχετο με την κρινόμενη υπόθεση. Μετά με κατηγορεί για επιλεκτική μνήμη, διορισμούς (χωρίς να αναφέρει κανένα συγκεκριμένο), κατάθεση τροπολογίας άσχετης προς την υπόθεση, υπογραφή Κ.Υ.Α. άσχετης προς την υπόθεση...

...Όσα επιμελώς αορίστως μου προσάπτονται -πέραν του κλεισίματος της ΕΡΤ που, όπως προεξέθεσα, δεν μπορεί να αποδοθεί σ' εμένα-αποτελούν ΕΚΦΡΑΣΗ ΓΝΩΜΗΣ ΚΑΙ ΔΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, όπως κατέθεσαν και οι μάρτυρες μου, και μάλιστα υπό την παράλληλη ιδιότητά μου ως βουλευτή του Ελληνικού Κοινοβουλίου, που απολαμβάνει ειδικής προστασίας κατά το άρθρο 61 του Συντάγματος...

7. Όπως προκύπτει από την κατηγορία και ανέλυσε ο μάρτυρας Παπαδόπουλος, το ΕΟΔ της ΕΣΗΕΑ κατήγγειλε, αν όχι όλα, πολλά απ' όσα κατήγγειλα κι εγώ (και επιβεβαίωσε και ο μάρτυρας).
Συνακόλουθα, δικαιούμαι να διερωτώμαι:

Μπορεί οιοσδήποτε να κατονομάσει δέκα (10) έστω περιπτώσεις δημοσιογράφων της πρώην ΕΡΤ, ενάντια στους οποίους να ασκήθηκε αυτεπαγγέλτως πειθαρχική δίωξη από την ΕΣΗΕΑ για όλα αυτά που κατήγγειλε η ίδια η ΕΣΗΕΑ ότι συνέβαιναν στην ΕΡΤ, με συνέπεια τη διαγραφή τους;

Πληροφορούμαι ότι δεν υπάρχουν όχι δέκα (10), αλλά ούτε ένας (1). Όμως, επειδή, ως δημοσιογράφος, είμαι από τη φύση μου περίεργος, αγωνιώ να με ενημερώσει σχετικώς η ΕΣΗΕΑ...

...Μήπως θα είναι καλύτερο να διερωτηθεί γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των δημοσιογράφων απαξίζει να ψηφίσει για συνδικαλιστική ηγεσία; Αυτές οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δεν έχουν περιπέσει σε ανυποληψία; Η κατάληψη των εγκαταστάσεων της πρώην ΕΡΤ από λίγες δεκάδες εργατοπατέρες και των συν αυτοίς, που εμποδίζουν τη λειτουργία του μεταβατικού φορέα, δεν είναι ανυπόληπτη -και εγκληματική- ενέργεια;

Κι οι ποινικώς κολάσιμες πράξεις αυτές δεν αποτελούν και πειθαρχικά παραπτώματα, αλλά και ηθικώς επιλήψιμες ενέργειες, που επιβαρύνουν τους Έλληνες εν μέσω της εθνικής προσπάθειας; ...

...Κατασκευάστηκε σε βάρος μου μια δημοκρατικώς απαράδεκτη, νομικώς ασυνάρτητη και νοητικώς ανυπόστατη κατηγορία, προκειμένου να διαπομπευτώ και να τιμωρηθώ, επειδή το Ελληνικό Κοινοβούλιο ψήφισε Νόμο, το Υπουργικό Συμβούλιο πρότεινε και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας υπέγραψε Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, που όλα μαζί έθιξαν τα κατεστημένα συμφέροντα κάποιων ψηφοθηρούντων, που ο λαός αποκαλεί «εργατοπατέρες». Όλα τα υπόλοιπα είναι γελοίες προφάσεις, που εκθέτουν όποιον τις υποστηρίζει...

Ούτε η τάση του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ να αναφέρεται στην ΕΣΗΕΑ χρησιμοποιώντας κτητική αντωνυμία!

Ούτε η επιλογή του να υποκαταστήσει το ΠΠΣ και να ανακοινώσει πως θα προχωρήσει το ίδιο στον κολασμό μου, παρόλο που γνωρίζει ότι δεν έχει τέτοια εξουσία!...

9. Συμπερασματικώς, η σε βάρος μου πειθαρχική δίωξη είναι απαράδεκτη, παράνομη και άκυρη, όπως και η εν γένει σε βάρος μου διαδικασία...».

Το ΠΠΣ, αφού έλαβε υπόψη του τις μαρτυρικές καταθέσεις, το απολογητικό υπόμνημα του εγκαλούμενου και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, αποφαινεται κατά την πλειοψηφία των τεσσάρων από τα πέντε μέλη του, ως ακολούθως:

Καταρχήν ο εγκαλούμενος Σίμος Κεδίκογλου, επιχειρεί να αμφισβητήσει τον ρόλο του Πειθαρχικού Συμβουλίου, το οποίο συνδέει με την «Ιερά Εξέταση». Η θέση που διατυπώνει, επικαλούμενος και νομική άποψη του παρελθόντος ότι η διώκουσα αρχή δεν μπορεί να είναι και η κρίνουσα, αποτελεί δικονομικό ζήτημα της λειτουργίας της Ποινικής Δικαιοσύνης. Τα Πειθαρχικά Συμβούλια, και όχι μόνο της ΕΣΗΕΑ, έχουν άλλη αποστολή και ξεχωριστές διαδικασίες. Και στην συγκεκριμένη περίπτωση, τα Πειθαρχικά Συμβούλια διέπονται από το Καταστατικό, που ενέκριναν και ψήφισαν τα μέλη της ΕΣΗΕΑ, καθώς και από τον Κανονισμό Λειτουργίας τους. Αυτά ισχύουν στην μακρόχρονη πορεία της Ενώσεως και είναι σεβαστά από όλα τα μέλη της.

Ο κ. Κεδίκογλου, ως μέλος της ΕΣΗΕΑ, ποτέ δεν αμφισβήτησε τις διαδικασίες αυτές, αλλά τώρα, με άσχετη επιχειρηματολογία, θεωρεί ότι εκείνος πρέπει να έχει προνομιακή μεταχείριση έναντι των άλλων συναδέλφων, που έχουν κριθεί και κρίνονται από τα Πειθαρχικά Συμβούλια. Και με την έπαρση και την αλαζονία της εξουσίας από την οποία, δυστυχώς, διακατέχεται επιχειρεί να προσβάλει και να απαξιώσει τα θεσμοθετημένα Όργανα Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ και τα εκλεγμένα μέλη τους. Και δεν διστάζει να τα συνδέει με τον ρόλο των συνταγματαρχών της χούντας, αλλά και με τις φασιστικές αντιλήψεις.

Αναφερόμενος στη διαδικασία, ο κ. Κεδίκογλου ισχυρίζεται: «Κατ αποκλεισμό εμού και των συνηγόρων μου, το ΠΠΣ εξέτασε όλους τους μάρτυρες». Προφανώς επιδιώκει να ενισχύσει τα περί «Ιεράς Εξέτασης». Γνωρίζει βέβαια ότι η όλη διαδικασία διεξάγεται με απόλυτη τήρηση των προβλεπομένων από το Καταστατικό και τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων. Και τα αρμόδια Πειθαρχικά Συμβούλια, ακολουθούν τις σχετικές διατάξεις, υπέχοντας άλλως ευθύνη για τυχόν παραβάσεις. Στον κ. Κεδίκογλου δόθηκαν αλλεπάλληλα πολυήμερες παρατάσεις για τον ορισμό μαρτύρων και για κατάθεση υπομνήματος. Οι μαρτυρικές καταθέσεις δεν γίνονται κατ' αντιπαράσταση και η παράσταση δικηγόρου δεν επιτρέπεται κατά το άρθρο 10 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας, το οποίο όφειλε να γνωρίζει.

Επίσης, ο κ. Κεδίκογλου, στο υπόμνημά του, δεν αποφεύγει να επιτεθεί κατά των μαρτύρων, που αυτεπάγγελα εκλήθησαν από το Συμβούλιο, και αποκάλυπτα, με την απομόνωση φράσεων και άλλες μεθοδεύσεις, προσπαθεί να διαστρεβλώσει όσα αναφέρονται στις καταθέσεις τους.

Ακόμη, ο κ. Κεδίκογλου προσπαθεί να απαξιώσει το ίδιο το Σωματείο, την Ένωση Συντακτών, στο οποίο επεδίωξε την ένταξή του, κάνοντας λόγο για ανυποληψία και άλλα πολλά και βαρύγδουπα, θεωρώντας ότι με την σημερινή κυβερνητική θέση που κατέχει, έχει εξασφαλίσει το ανεξέλεγκτο. Άλλωστε, όπως και στο κατηγορητήριο σημειώνεται, επανειλημμένα έχει καταγγείλει ως φερέφωνα κ.λ.π. τις ηγεσίες των συνδικαλιστικών μας Ενώσεων, αγνοώντας τις υποχρεώσεις του ως μέλους της ΕΣΗΕΑ, όπως αυτές απορρέουν από το Καταστατικό και τον Κώδικα Δεοντολογίας.

Ως προς την ουσία της υπόθεσης, ο κ. Κεδίκογλου αναφέρεται στην υπ' αριθμ. 189/2011 ανακοίνωση του Εποπτικού Οργάνου Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ, (που περιλαμβάνεται στην αρχή του κατηγορητηρίου), στην οποία καταγγέρονται πολλά αρνητικά φαινόμενα στην ΕΡΤ (εξωφρενικοί μισθοί πολλών δεκάδων χιλιάδων ευρώ, αργομισθίες, διπλοθεσίες-τριπλοθεσίες στο Δημόσιο κ.λ.π.). Και διερωτάται εκείνος γιατί ούτε ένας δεν τιμωρήθηκε για αυτά από τα Πειθαρχικά. Παραγνωρίζει βέβαια ηθελήματα, ότι τα Πειθαρχικά Συμβούλια δεν διαθέτουν ελεγκτικούς μηχανισμούς, ώστε να εντοπίζουν είτε τους αργόμισθους είτε τους διπλο-τριπλοθεσίτες κ.λ.π., αφού άλλωστε υπάρχει η σθεναρή και σκόπιμη άρνηση των αρμοδίων για πληροφόρηση, με το γνωστό επιχείρημα των «προσωπικών δεδομένων». Θα ήταν όμως πολύ απλό για τον όποιο αρμόδιο να ελέγξει, αν ήθελε, το αν π.χ. ο κάθε αμειβόμενος προσέφερε εργασία, αφού ήταν γνωστό ότι ορισμένοι είχαν ενταχθεί στο μισθολόγιο, χωρίς ποτέ να εμφανίζονται και ορισμένοι έλαβαν και παχυλές συντάξεις. Αλλά ο κ. Κεδίκογλου, και ως πολίτης και ως δημοσιογράφος και ως βουλευτής και υπουργός, επέδειξε ποτέ την παραμικρή ευαισθησία, όπως είχε πολλαπλό χρέος, για όλα αυτά τα σκάνδαλα και τους επιτηδείους που λυμαίνονταν το δημόσιο χρήμα; Δυστυχώς,

έπραξε τα αντίθετα, όπως και πολλοί από τους μάρτυρες τον καταγγέλουν.

Και τώρα ξαφνικά με το αυταρχικό κλείσιμο της ΕΡΤ, εμφανιζόμενος ως θλιβερός προπαγανδιστής, επιχειρεί να στοχοποιήσει το σύνολο των δημοσιογράφων του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα, τους οποίους εμφανίζει με ειδικά μισθολόγια και ζητάει δήθεν από την ΕΣΗΕΑ να δοθούν στην δημοσιότητα οι αμοιβές τους. Όμως, οι νόμιμες αποδοχές των συντακτών της ΕΡΤ είναι απόλυτα γνωστές, καθώς διέπονται από την σχετική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που είναι δημοσιευμένη και προσβάσιμη σε όλους. Και οι αμοιβές αυτές είναι πολύ υποδεέστερες εκείνων που ισχύουν στην ελεύθερη αγορά, στα ιδιωτικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα και τις εφημερίδες, όπως και όλοι οι μάρτυρες καταθέτουν. Ακόμη και ο δεύτερος μάρτυράς του, σημειώνει: «Η γενικότερη εικόνα μου ήταν ότι οι μισθοί ήταν πολύ χαμηλοί για τους δημοσιογράφους». Όμως, ο κ. Κεδίκογλου με απροσχημάτιστη υποκρισία εμφανίζεται δήθεν ανήσυχος και αγανακτισμένος γιατί από τις αμοιβές αυτές επιβαρύνονται οι φορολογούμενοι πολίτες. Καθόλου όμως δεν σκέφτεται τους φορολογούμενους για όσα πληρώνουν αχρεωστήτως σε μεγάλο αριθμό επιτηδείων που, όπως έχει επανειλημμένα καταγγεληθεί, ελυμαίνοντο ασυγκράτητοι το δημόσιο χρήμα, με την εγκληματική ανοχή των υπευθύνων.

Ενδεικτικά μόνο θα αναφέρουμε περιπτώσεις για την χωρίς όριο και φραγμό μαζική λεηλασία του απροστάτευτου δημόσιου χρήματος. Καταγγέλθηκε δημόσια από εφημερίδες το εξής απίστευτο. Ένας πρόεδρος της ΕΡΤ, δημοσιογράφος, υπέγραψε «συμφωνία» με πρόεδρο της ΠΟΣΠΕΡΤ (που ενήργησε χωρίς την έγκριση του Συμβουλίου), στην οποία προβλεπόταν ότι όταν οι δύο αυτοί αποχωρήσουν από την κρατική ραδιοτηλεόραση θα λαμβάνουν ως επιπλέον ειδική αποζημίωση από πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές. Παρότι στο πανταχόθεν καταγγελλόμενο άγριο φαγοπότι, η δικαστική εξουσία φαινόταν απρόθυμη να παρέμβει, η συγκεκριμένη υπόθεση απετέλεσε εξαίρεση και έτσι η εισαγγελική αρχή κατήγγειλε για κακουργηματική πράξη τους δύο πρωταγωνιστές, πριν προλάβουν να εισπράξουν τα «συμφωνηθέντα». Όμως, παρότι ο Εισαγγελέας ήταν απόλυτος στην καταδικαστική του πρόταση, το Δικαστήριο με πλειοψηφία τρία προς δύο, φρόντισε να τους αθωώσει. Χαρακτηριστικό είναι επίσης ότι η τότε διοίκηση της ΕΡΤ απέφυγε σκόπιμα να παραστεί, διευκολύνοντας το αθωωτικό αποτέλεσμα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο ως άνω δημοσιογράφος, που είχε υπογράψει την συμφωνία, είχε επανειλημμένα υποβάλει αίτηση να καταστεί μέλος της ΕΣΗΕΑ. Αλλά το Μικτό Συμβούλιο της Ενώσεως, σχεδόν ομόφωνα, απέρριψε το αίτημά του.

Αντίθετα, όμως, έγινε περιζήτητος από το πολιτικό σύστημα. Έτσι διαδοχικά δύο κόμματα εθεώρησαν ότι έπρεπε να συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες του και από την Βουλή. Τον περιέλαβαν πρόθυμα στα ψηφοδέλτιά τους, παρότι οι πολίτες με την ψήφο τους δεν έδειξαν να συμμερίζονται τις επιλογές τους.

Δεν εντυπωσιάζει επίσης το γεγονός, ότι επόμενος πρόεδρος της ΕΡΤ και άλλα στελέχη του κρατικού ραδιοτηλεοπτικού φορέα παραπέμφθηκαν από τον Εισαγγελέα για κακουργηματικές πράξεις, σχετικά με την οικονομική διαχείριση.

Ο χορός των ετήσιων αμοιβών εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ για ορισμένους εκλεκτούς των διοικήσεων και των πολιτικών φορέων, ήταν ένα άλλο αποκρουστικό φαινόμενο, με στόχο το ανυπεράσπιστο δημόσιο χρήμα. Όμως, με απάθεια αντιμετωπίζονταν τα φαινόμενα αυτά για τα «golden boys- girls» από τους υπευθύνους, καθώς ο καθένας τους προσπαθούσε να προωθήσει και τους δικούς του στο μεγάλο αυτό οικονομικό «αλισβερίσι». Δεν έφθαναν μάλιστα οι εξωφρενικές αμοιβές, αλλά εισέπρατταν και σκανδαλώδη πρίμ, όπως στην περίπτωση της Γιουροβίζιον, που, όπως καταγγέλθηκε σε λεπτομερή δημοσιεύματα, μοιράστηκαν δεκάδες εκατομμύρια μεταξύ εαυτών και αλλήλων «εις υγείαν των κοροϊδών», των ελλήνων φορολογουμένων.

Η μισθολογική διαφοροποίηση μεταξύ των δημοσιογράφων σε χαμηλότερες βαθμίδες ήταν μια άλλη αρνητική παράμετρος. Οι λεγόμενες συμβάσεις «αποκλειστικής απασχόλησης» ήσαν συνήθως το πρόσχημα για τον διπλασιασμό ή και περισσότερο των αμοιβών των ευνοουμένων, με κριτήριο κυρίως την κομματική διασύνδεση και μάλιστα όχι αποκλειστικά με τα κόμματα εξουσίας.

Το ποδοπάτημα του Συντάγματος, που προβλέπει τη δυνατότητα εργασίας για όλους και του νόμου που απαγορεύει την διπλοθεσία στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ήταν και αυτό μία λεπτομέρεια στην κρατούσα αντίληψη της αρπαχτής και της ρεμούλας, με παραγνώριση όχι μόνο του νόμου, αλλά και της στοιχειώδους κοινωνικής ηθικής έναντι του μεγάλου αριθμού των ανέργων.

Σχετικά το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ, στην από 180/03.12.09 ανακοίνωσή του, κατήγγειλε όλο αυτό το απαράδεκτο φαινόμενο, τονίζοντας:

«... Το δικαίωμα της εργασίας είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο για όλους τους πολίτες. Και στην προκείμενη περίπτωση όταν υπάρχουν άνεργοι δημοσιογράφοι είναι αδιανόητη η επιδίωξη από άλλους δύο, τριών ή και περισσότερων θέσεων στον κρατικό τομέα.

Δυστυχώς, με την απαράδεκτη στάση των εκάστοτε φορέων της εξουσίας η προκλητική αυτή κατάσταση συνεχίζεται, με παραγνώριση της συνταγματικής επιταγής, του νόμου και της βασικής αρχής και αντίληψης περί κοινωνικής ηθικής.

Άλλο προκλητικό φαινόμενο είναι οι συμβάσεις περί αποκλειστικής απασχόλησης με αυξημένες αμοιβές στο δημόσιο τομέα, όπου αυτές καταστρατηγούνται. Γιατί ενώ υπάρχει η δέσμευση της αποκλειστικής απασχόλησης, από πολλούς παραβιάζεται και καταλαμβάνονται και άλλες θέσεις εργασίας, αποστερώντας ουσιαστικά από άλλους συναδέλφους τη δυνατότητα εργασιακής απασχόλησης.

Τα απαράδεκτα αυτά φαινόμενα, που εξυπηρετούν την απληστία των ολίγων, με την ανάληψη συμπεριφορά έναντι των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης, θα πρέπει να τερματιστούν.

Και προς την κατεύθυνση αυτή βασική είναι η ευθύνη και της πολιτικής εξουσίας, που θα πρέπει να παρέμβει αποφασιστικά.

Μια και μόνο εργασιακή σχέση οποιασδήποτε μορφής στο δημόσιο. Και τήρηση της δέσμευσης αποκλειστικής απασχόλησης. Τέρμα στην ανάληψη πολιτική έναντι των ανθρώπων της ανάγκης».

Επίσης, οι αργομισθίες και τα φαινόμενα του «πάγου» με την άρνηση της εργασίας των ανεπιθύμητων, επιβάρυναν ιδιαίτερα το πτωχό βαλάντιο των πολιτών. Το ΕΟΔ όχι μόνο δεν χαρίστηκε στους δημοσιογράφους εκείνους που εμπλέκονταν σε τέτοιες πρακτικές, αλλά αντίθετα, όπως όλοι οι μάρτυρες υπογραμμίζουν, στηλίτευσε τα απαράδεκτα αυτά φαινόμενα και κατήγγειλε τους αρμόδιους διοικητικούς και πολιτικούς παράγοντες που τα υπέθαλπαν και τα προωθούσαν. Σχετική η ανακοίνωση που περιλαμβάνεται στο κατηγορητήριο.

Αυτό λοιπόν ήταν το κλίμα που επικρατούσε στον κρατικό ραδιοτηλεοπτικό φορέα. Τα ρουσφετάκια, τα βολέματα, οι αρπαχτές, η ευνοιοκρατία, οι στρατιές των χρυσοπληρωμένων συμβούλων και πολλά άλλα που προωθούσαν οι κατά περίπτωση και εποχή διοικητικοί και κυβερνητικοί παράγοντες. Η ΕΡΤ δεν αποτελούσε εξαίρεση, αντίθετα μάλιστα είχε εξεχούσα θέση, σε όλο τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπου η ληηλασία του δημόσιου χρήματος, κυριαρχούσε.

Οι εκλεκτοί του πελατειακού συστήματος, πολιτικοί, δημοσιογράφοι, συνδικαλιζόμενοι και πολλοί άλλοι, απολάμβαναν «πλούσια τα ελέη». Και όχι μόνο αυτό. Ανέπτυξαν ένα ιδιότυπο συναίσθημα διακομματικής «αλληλεγγύης» μεταξύ τους, που εξασφάλιζε την μονιμότητα των προνομίων τους, ανεξάρτητα από τις αλλαγές στην κυβερνητική εξουσία. Και παράλληλα λειτουργούσαν ως δυνάστες και καταπιεστές, τρομοκρατώντας όσους βρίσκονταν έξω από τα κυκλώματα, ώστε να μην τολμούν το σχόλιο και την καταγγελία.

Και από την άλλη πλευρά, ο κόσμος της συνέπειας στην εργασία του, με τις αποδοχές των συλλογικών συμβάσεων, που, όπως προελέχθη, ήταν πολύ χαμηλότερες εκείνων που ίσχυαν στις εφημερίδες. Μαζί τους στριμώχνονταν και οι «μπλοκάκηδες», εκείνοι που εκβιαζόμενοι απεδέχοντο το απαράδεκτο αυτό καθεστώς, ένα αποκρουστικό εφεύρημα για την καταστρατήγηση της εργατικής νομοθεσίας. Με χαμηλές αποδοχές και στραγγαλισμό των εργασιακών δικαιωμάτων, αλλά με πλήρη και κανονική απασχόληση σύμβασης εργασίας, που κακότεχνα παρουσιαζόταν ως δήθεν «σύμβαση έργου». Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση δημοσιογράφου της ΕΡΤ αμειβόμενου

με χίλια (1.000) ευρώ μηνιαίως, που πήγε με αποστολή στο Αφγανιστάν, όπου και σκοτώθηκε.

Παρά ταύτα, χάρις στη φιλοτιμία και την συνέπεια των πολλών, η δημόσια ραδιοτηλεόραση λειτουργούσε με ποιοτική παρουσία και υψηλή αξιοπιστία, προσπαθώντας να καλύψει τις ποικιλόμορφες και διαφορετικές κατά κατηγορία απαιτήσεις του κοινωνικού συνόλου. Ιδιαίτερη πρόσβαση είχε και στον απόδημο ελληνισμό, με ξεχωριστή θεματολογία.

Και ξαφνικά ο εγκαλούμενος, διαψεύδοντας προηγούμενες διαβεβαιώσεις του, ως κυβερνητικός εκπρόσωπος και δημοσιογράφος, ανακοίνωσε το μεσημέρι της 11.06.13 ότι σε λίγες ώρες το ραδιόφωνο και η τηλεόραση της ΕΡΤ, θα έπαυαν οριστικά να εκπέμπουν. Και έτσι, μέσα στη γενικότερη μαυρίλα της απελπισίας του χειμαζόμενου από τα αλλεπάλληλα μνημόνια κοινωνικού συνόλου, έπεσε και το μαύρο στις οθόνες για τα δημόσια τηλεοπτικά κανάλια. Η αυταρχική αυτή κυβερνητική κίνηση, εν μέσω λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών, προκάλεσε την άμεση και καθολική αντίδραση του κόσμου, που με συνεχιζόμενες καθημερινές συγκεντρώσεις ανέλαβε να στηρίξει την δημόσια ραδιοτηλεόραση, αποδοκιμάζοντας έντονα τις αποφάσεις της κυβέρνησης. Μαζικές αντιδράσεις σημειώθηκαν και από πληθώρα φορέων στην Ελλάδα, αλλά και από ξένους πολιτικούς παράγοντες και διεθνείς οργανώσεις.

Και ο εγκαλούμενος κ. Κεδίκογλου, ήταν προφανώς συνεργός και συνυπεύθυνος, ως αρμόδιος υπουργός, συμμετέχοντα στις σχετικές κυβερνητικές αποφάσεις. Ανέλαβε μάλιστα να αντιμετωπίσει την εξαγρίωση των πολιτών με την ευτελή μέθοδο της διαστρέβλωσης της πραγματικότητας. Στο στόχαστρο το σύνολο εργαζομένων με την πλήρη και γενική κατασυκοφάντηση, όπως στο κατηγορητήριο αναφέρεται, αλλά και από τους περισσότερους εξετασθέντες μάρτυρες υπογραμμίστηκε.

Δεν είχε αντιληφθεί ο κ. Κεδίκογλου όσα επανειλημμένα η ΕΣΗΕΑ είχε καταγγείλει για τα εγκληματικά φαινόμενα στην ΕΡΤ, με στόχο την νομιμοφανή αρπαγή του δημοσίου χρήματος. Γιατί βέβαια όλα αυτά εξυπηρετούνταν από τα κέντρα των αποφάσεων της εκάστοτε διορισμένης διοίκησης και των πολιτικών προϊσταμένων της.

Το πώς άλλωστε αντιλαμβάνεται την άσκηση της δημοσιογραφίας το πολιτικό σύστημα, πέρα από τα άλλα, καταδεικνύεται και από την μεθόδευση του απροκάλυπτου εξωτισμού επίορκων μελών της δημοσιογραφικής οικογένειας, ώστε, με το αζημίωτο, λησμονώντας την αποστολή τους, να μετατρέπονται σε δούλους της εκάστοτε κυβερνητικής εξουσίας, για να διαστρεβλώνουν, αποσιωπούν και συγκαλύπτουν ότι απαιτούν οι «περιστάσεις». Τεράστια ποσά μοιράζονται χαριστικά σε μακρύ κατάλογο δημοσιογράφων, με τα κατάλληλα «προσόντα», από τα λεγόμενα «μυστικά κονδύλια», που προέρχονται βέβαια από τα φορολογικά βάρη του κόσμου. Η ΕΣΗΕΑ έχει καταγγείλει με δριμύτητα την αποκρουστική αυτή πολιτική πρακτική και ζητά να δοθούν στη δημοσιότητα τα ονόματα όσων, χωρίς αναστολή, αποδέχονται το θλιβερό αυτό ρόλο, ώστε άμεσα να διαγραφούν από την συνδικαλιστική μας οργάνωση. Δυστυχώς, όμως, και εδώ οι εκάστοτε κυβερνήσεις, καλύπτουν απόλυτα όλους αυτούς τους συνεργούς-συνεργάτες τους και αρνούνται να αποκηρύξουν τα αρνητικά αυτά φαινόμενα.

Όλα αυτά ενδεικτικά αναφέρονται, γιατί ο κατάλογος των όσων, απίστευτα, συνέβαιναν και συμβαίνουν είναι πράγματι ατελείωτος.

Όμως ο εγκαλούμενος κ. Κεδίκογλου, εμφανίστηκε να αγνοεί τα πάντα και για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, μεταξύ άλλων, ανέσυρε ως επιχείρημα τις δήθεν υψηλές αποδοχές των δημοσιογράφων της ΕΡΤ, που, όπως προαναφέρθηκε, περιορίζονταν στα προβλεπόμενα από τις συλλογικές συμβάσεις, και ήταν πολύ χαμηλότερες από τις εφημερίδες. Πέρα από το ότι με τα γνωστά μπλοκάκια ήταν ακόμη πιο περιορισμένες. Τα ειδικά μισθολόγια και οι μεγάλες και πολλές φορές εξωφρενικές αμοιβές, αφορούσαν τους ολίγους εκλεκτούς του πελατειακού πολιτικού συστήματος, φαινόμενα τα οποία επιμελώς αποσιώπησε για να μην εκθέσει τους πραγματικά υπευθύνους, μεταξύ των οποίων και ο ίδιος.

Ο όψιμα ευαίσθητος κ. Κεδίκογλου, επί ένα χρόνο υπουργικής θητείας, όχι μόνο αγνόησε τις επανειλημμένες καταγγελίες της ΕΣΗΕΑ, αλλά με τις γνωστές αντιλήψεις που επικρατούν στον

πολιτικό χώρο, εθεώρησε ως καλή ευκαιρία να φορτώσει στην πλάτη της ΕΡΤ πολλούς ημετέρους του, αλλά και μέσα στο πάντα φιλάδελφο πνεύμα και πληθώρα φιλικών προσώπων άλλων κυβερνητικών παραγόντων, όπως και στο κατηγορητήριο αλλά και στις μαρτυρικές αποδείξεις αναφέρεται. Οι κρατούσες αυτές αντιλήψεις, που χαρακτηρίζουν το πολιτικό σκηνικό, χωρίς την στοιχειώδη αναστολή έναντι των πολιτών, καταδεικνύονται και από την περίπτωση του πολιτικού εκείνου προσώπου, που ανέλαβε για μία ημέρα πρόεδρος της Βουλής και αμέσως διόρισε εκεί ως υπάλληλο την θυγατέρα του. Και μάλιστα απείλησε με αποκαλύψεις για άλλους που, όπως είπε, κάνουν ακόμη χειρότερα.

Έτσι λοιπόν οι κυβερνητικοί παράγοντες, εκείνοι δηλαδή που ήσαν αποκλειστικά υπεύθυνοι για όσα αρνητικά προωθούνταν στην κρατική ραδιοτηλεόραση, ανέλαβαν να απευθύνουν το βαρύγδουπο κατηγορητήριο σε βάρος του συνόλου των εκεί εργαζομένων, που μαζικά απολύονταν. Οι ένοχοι ανέλαβαν ως δικαστές, υποβαθμίζοντας για μια ακόμη φορά την νοημοσύνη του κόσμου.

Πρωταγωνιστικός ο ρόλος του κ. Κεδίκογλου, ο οποίος δεν δίστασε να ψευδολογεί ασύστολα ακόμη, και προς τους ξένους ανταποκριτές.

Θα πρέπει να σημειωθεί, όπως και στις μαρτυρικές αποδείξεις κατατέθηκε, αλλά και από έγγραφα προκύπτει, ότι ο κ. Κεδίκογλου το 1995 υπέγραψε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου με την ΕΡΤ, παρά την ισχύουσα απαγόρευση, με «παράθυρο» που του άνοιξε η τότε Διυπουργική Επιτροπή. Αμέσως μετά ανεχώρησε, προκειμένου να μετεκπαιδευτεί με χρήματα του κρατικού φορέα, ως δημοσιογράφος στο εξωτερικό για μεγάλο χρονικό διάστημα. Όταν όμως ο κ. Κεδίκογλου επέστρεψε, απαξίωσε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην κρατική ραδιοτηλεόραση, όπως όφειλε. Ανέλαβε εργασία σε εκπομπή ανταγωνιστικού ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού, αφήνοντας στην ΕΡΤ, και βέβαια στον κόσμο που άγρια φορολογείται, να πληρώσει τις μεγάλες δαπάνες για την μακρά του μετεκπαίδευση.

Σχετικά με τις επίμαχες δηλώσεις του εγκαλούμενου, ο μάρτυράς του καθηγητής κ. Σπυρόπουλος, ανέφερε, ότι «...Ο κ. Κεδίκογλου εξέφερε πολιτικό λόγο, ο οποίος δεν μπορεί να είναι έκφραση όλης της αλήθειας...». Και αλλού, προσθέτει: «...Ο πολιτικός λόγος είναι λόγος που δεν χρειάζεται πάντοτε αποδείξεις. Ενέχει και αυθαιρεσία... Ο πολιτικός λόγος δεν μπορεί να δομείται επί ψεύδους ή συκοφαντίας. Ηθική όμως και πολιτική δεν ενοποιήθηκαν στην πράξη...». Αν όμως δικαιολογήσουμε το ψεύδος και την συκοφαντία, όπως και άλλα πολλά, που δυστυχώς ακολουθούνται και σήμερα ως πολιτική πρακτική, τότε οι ίδιοι θα καθιερώσουμε ως δόγμα τον πολιτικό αμοραλισμό, την έλλειψη δηλαδή ηθικής στην πολιτική, κάτι το οποίο πρέπει απόλυτα να αρνούμαστε και να καταδικάζουμε.

Όλα τα προαναφερόμενα, σε συνδυασμό με όσα κατατέθηκαν στην αποδεικτική διαδικασία, οδηγούν στο συμπέρασμα, ότι ο δημοσιογράφος Σίμος Κεδίκογλου, κυβερνητικός εκπρόσωπος, επέλεξε να υπηρετήσει την πολιτική σκοπιμότητα, διαστρεβλώνοντας την αλήθεια, κατασυκοφαντώντας μεταξύ άλλων και το σύνολο των εργαζομένων στην ΕΡΤ δημοσιογράφων. Και μάλιστα η απαράδεκτη αυτή στάση του εκδηλώθηκε με παραγνώριση του γεγονότος ότι εκείνοι την ώρα όλοι βρίσκονταν σε τραγική κατάσταση, αφού έχαναν την εργασία τους, και περνούσαν στην ανεργία, με οξύ πρόβλημα επιβίωσης για τους ίδιους και τις οικογένειές τους. Στο πλαίσιο ενός ιδιότυπου εθνικού κανιβαλισμού, που αδίστακτα ακολουθείται, με θύματα εκατομμύρια ανθρώπους ... «για την έξοδο από την κρίση».

Και πέραν αυτού, αντίθετα από τις υποχρεώσεις του ως μέλους της ΕΣΗΕΑ, επανειλημμένα κατά το παρελθόν, απαξίωσε με ιδιαίτερη προκλητικότητα τις διοικήσεις των επαγγελματικών μας οργανώσεων, αλλά ακόμη και με απόλυτη περιφρονητική στάση την ίδια την Ένωση Συντακτών, με όσα απαράδεκτα διαλαμβάνονται στο απολογητικό υπόμνημά του.

Έτσι, ήλθε κατ' εξακολούθηση σε πλήρη αντίθεση με όσα το Καταστατικό και ο Κώδικας Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ επιβάλλουν στα μέλη της Ενώσεως, ιδιότητα την οποία εκείνος δεν αποποιήθηκε. Αλλά και με καταφανή αναληγσία και βαναυσότητα, παραβίασε στοιχειώδεις αρχές της επιβαλλόμενης κοινωνικής ηθικής.

Αντίθετα από την πλειοψηφία των τεσσάρων μελών του Συμβουλίου, το πέμπτο μέλος θεωρεί ότι ο εγκαλούμενος δεν παρεβίασε την δεοντολογία.

Ως εκ τούτου, το ΠΠΣ έκρινε με **ψήφους 4 έναντι 1** τον εγκαλούμενο **συν.Σίμο Κεδίκογλου, πειθαρχικά ελεγκτέο**, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α' και δ' του Καταστατικού, άρθρου 1, παρ. α', β', δ' και άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Ως προς την ποινή, με **ψήφους 4 έναντι 1** επιβλήθηκε η **οριστική διαγραφή** από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ. Η μειοψηφία πρότεινε την προσωρινή διαγραφής ενός μηνός.

Το ΠΠΣ θεωρεί ότι οι δημοσιογράφοι της ΕΡΤ έχουν προφανώς άμεση σχέση με την παρούσα υπόθεση και ως οιοσδήποτε διάδικοι, δικαιούνται να ενημερωθούν για την όλη διαδικασία και την εξέλιξή της. Και επειδή αυτό είναι ανέφικτο να γίνει ατομικά θα πρέπει η παρούσα απόφαση να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα της ΕΣΗΕΑ.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Τρίτη, 30.07.13.

Ο προεδρεύων

Γιώργος Μέρμηγκας